

CAMIONES

E B R O

Conducción Carnet 2.ª clase

Facilidades de pago: 36 meses

Venta y Servicio en:

Auto Granollers, S. L.

GRANOLLERS

Isidro Prat Bachs

AGENTE

DE SEGUROS

Cies. d'Assurances Générales

Príncipe de Viana, 2, 1.º Tel. 270 21 98

Tel. 5

GRANOLLERS

RIELLS DEL FAY

TANCANT AMB EL FAROL VERMELL

A L E R T A

El nostre poble, cada vegada menys, es pot dir de pagès. Però durant tota la seva història ho ha estat. I nosaltres ens en volem oblidar, com un mal passat, com un mal record. Per què?

L'home del camp veu, toca, estima com ningú la terra. Cap dels qui treballen a casa o a la fàbrica no la coneixem tant. A mi, em sembla que té en el seu ofici com una petita ciència, menys elevada si voleu que la de laboratori, però alhora autèntica, real. Formada i transmesa de pares a fills. Una ciència que permet conèixer les classes de terra i donar-els-hi un nom; conèixer a fons les plantes, els animals, el poble, les persones una per una; endevinar quin temps farà, segons el vent i les boires. Forma un conjunt humil però sincer. I per això, precisament per això, molta gent no el comprèn i se'n riu. Les coses humils ara no agraden. Oblidem que força vegades diuen la veritat.

Què significa la paraula Catalunya? No trobeu que és molt diferent dita per un pagès que per un ciutadà? Per al primer, vol dir la terra de què viu, els pobles, les muntanyes, els racons que toca... En canvi per molts barcelonins, vol dir una ciutat molt gran, però alhora molt igual que totes les demés, una platja on a l'estiu s'hi troba gent d'altres països, i poca cosa més.

Santa Eulàlia ha començat a caminar cap a Barcelona. Torretes, carreteres noves, pisos... I nosaltres ens llancem a aquest nou món, més mecànic, més còmode. Però aquell home ja gran, símbol del nostre poble des de sempre, veu com s'abandonen els camps, com es menyspreuen les collites, com s'hi fan obres al damunt, i... no ho entén.

Encara tenim alguns joves que han fet seu aquest ofici. I ho fan amb il·lusió. Els altres, podem restar tranquils rient-nos-en?

Santa Eulàlia, mentre ha estat de pagès, s'ha regit pel seu llenguatge, ha tingut la seva manera de fer i ha tingut una personalitat que, perquè és humana, és digne. Però mentre el nostre poble es va convertint en ciutat, mentre anem entrant a la «vida del confort», és molt fàcil que l'anem perdent. El poble es pot quedar com un de tants racons de ciutat: amorf. I si és així, serà per culpa nostra, perquè nosaltres ho haurem volgut.

Tenim d'amagar el nostre passat? L'hem d'oblidar com un mal record? No!

Recollim el molt d'aprofitable que té, encara que vivim un altre estil de vida. El nostre poble pot tenir, i necessita, una personalitat. Com fins ara.

L. G.